

Anordning om ikrafttræden for Grønland af love om ændringer af søloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 4, stk. 2, jf. § 2, nr. 2 – 6, i lov nr. 14 af 13. januar 1997 om ændring af sømandsloven og søloven, § 36, jf. § 35 i lov nr. 900 af 16. december 1998 om sikkerhed til søs, § 4, jf. § 1, nr. 5, i lov nr. 106 af 13. februar 2001 om ændring af søloven og retsplejeloven, som ændret ved § 8 i lov nr. 1384 af 23. december 2012, § 3, jf. § 1, nr. 1, og nr. 3 – 29, nr. 31 – 33, nr. 35 – 39 og nr. 41, i lov nr. 599 af 24. juni 2005 om ændring af søloven, § 6, stk. 2, jf. § 1, nr. 1, nr. 18 (§ 39 d), nr. 23 (§§ 46 c og 46 d), nr. 25 – 28, i lov nr. 526 af 7. juni 2006 om ændring af søloven og forskellige andre love, § 110, stk. 4, jf. § 39, nr. 2, 3 og 5, i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love, § 5, jf. § 3, nr. 2, i lov nr. 349 af 18. april 2007 om sikkerhed til søs, sømandsloven og søloven, § 9, stk. 3, jf. § 5 i lov nr. 493 af 12. maj 2010 om ændring af lov om sikkerhed til søs, sømandsloven og forskellige andre love og om ophævelse af lov om forhyring af skibsmandskab, § 6, stk. 3, jf. § 1, nr. 2 – 5, i lov nr. 251 af 30. marts 2011 om ændring af søloven, lov om sikkerhed til søs og sømandsloven, § 15, stk. 2, jf. § 17 i lov nr. 457 af 18. maj 2011 om sikkerhedsundersøgelse af ulykker til søs, § 4, stk. 2, jf. § 1, nr. 1 – 4, i lov nr. 249 af 21. marts 2012 om ændring af søloven og lov om sikkerhed til søs, § 70, stk. 4, jf. § 61 i lov nr. 1231 af 18. december 2012 om ændring af forskellige lovbestemmelser om obligatorisk digital kommunikation m.v., § 10, stk. 2, jf. § 1, nr. 2, i lov nr. 1384 af 23. december 2012 om ændring af lov om søloven, lov om tillæg til strandingsloven af 1895, lov om skibes besætning og forskellige andre love samt ophævelse af lov om registreringsafgifter for fritidsfartøjer, § 12, stk. 2, jf. § 1, nr. 1 – 5, i lov nr. 618 af 12. juni 2013 om ændring af søloven og forskellige andre love, og § 3, jf. § 1 i lov nr. 619 af 12. juni 2013 om ændring af søloven og, bestemmes:

§ 1

I søloven, der er sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 8 af 15. januar 1996, og som er ændret ved anordning nr. 609 af 25. juni 2001 og anordning nr. 217 af 11. marts 2005, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »Økonomi- og erhvervsministeren« til: »Erhvervs- og Vækstministeren«, »økonomi- og erhvervsministeren« til: »erhvervs- og vækstministeren«, »økonomi- og erhvervsministerens« til: »erhvervs- og vækstministerens« og »industri- og samordningsministeren« til: »erhvervs- og vækstministeren«.

2. § 1, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Som dansk ejer anses:

- 1) Danske statsborgere.
- 2) Danske statsinstitutioner og kommuner.
- 3) Juridiske personer, som er oprettet i medfør af dansk lovgivning eller registreret som danske selskaber, stiftelser eller foreninger her i landet.«

3. § 1, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Partrederier anses for dansk ejede, hvis mindst halvdelen af partrederiet ejes af fysiske eller juridiske personer, som er omfattet af stk. 2, og den bestyrende reder opfylder betingelserne i stk. 2.«

4. § 2 affattes således:

»§ 2. For handelsskibe, der ikke kan anses for danske, jf. § 1, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om betingelserne for registrering som dansk skib, herunder krav om, at skibet skal administreres, kontrolleres og dirigeres fra Danmark. For handelsskibe, som tilhører juridiske personer, som ikke er omfattet af Den Europæiske Unions regler om etableringsret og udveksling af tjenesteydelser, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at selskabet skal foretage sekundær etablering i Danmark gennem oprettelse af et datterselskab, en filial eller et agentur. For handelsskibe, som tilhører personer, selskaber el.lign., som er omfattet af Den Europæiske Unions regler om etableringsret, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at ejeren skal udpege en enhed i Danmark, der kan rettes henvendelse til i kontroløjemed og lign., og som kan stævnes på ejerens eller rederens vegne.

Stk. 2. For andre skibe end handelsskibe, der ikke kan anses for danske, jf. § 1, men som tilhører personer, selskaber el.lign., som er omfattet af Den Europæiske Unions regler om etableringsret, arbejdskraftens frie bevægelighed og udveksling af tjenesteydelser, kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om betingelserne for registrering som dansk skib, herunder krav om, at skibet skal administreres, kontrolleres og dirigeres fra Danmark.

Stk. 3. Skibe optaget i skibsregisteret i medfør af stk. 1 og 2 sidestilles i enhver henseende med danske skibe og er berettigede til at føre dansk flag.«

5. § 5, stk. 1, affattes således:

»Danske skibe skal have hjemsted i riget. For fiskerskibe skal hjemstedet være en havn, for andre skibe kan hjemstedet være enten en havn eller en by.«

6. § 5, stk. 2 og 6, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

7. I § 12, stk. 4, 1. pkt., ændres »§ 15, stk. 2« til: »§ 15, stk. 3«.

8. I § 15 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om registrering med frist på grundlag af kopi af den attest, som er nævnt i stk. 1. I disse tilfælde indføres det anmeldte dokument om ejerforhold, pant m.v. foreløbigt i registeret. Dokumentet, der er registreret på grundlag af en kopi, og eventuelle efterfølgende registreringer, der er foretaget på baggrund heraf, slettes af registeret, hvis den originale attest ikke er fremlagt inden for den fastsatte frist.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

9. Efter § 15 indsættes før overskriften før § 16:

»Årlige afgifter for registrerede skibe

§ 15 a. Ejere af skibe, der er optaget i skibsregisteret og fartøjsfortegnelsen, skal betale en årlig afgift for hvert skib, der er registreret.

Stk. 2. For skibe med en bruttotonnage under 20 udgør den årlige afgift 800 kr.

Stk. 3. For skibe med en bruttotonnage mellem 20 og 500 udgør den årlige afgift 1.600 kr.

Stk. 4. For skibe med en bruttotonnage på 500 eller derover udgør den årlige afgift 2.400 kr.

Stk. 5. For skibe, der alene har en målt bruttoregister-tonnage, fastsættes afgiften efter stk. 2-4 på baggrund af skibets bruttoregister-tonnage.

Stk. 6. For skibe, der hverken har en målt bruttotonnage eller en målt bruttoregister-tonnage, udgør afgiften 800 kr.

Stk. 7. For skibe hjemmehørende i Grønland, der ejes af personer, der har bopæl i Grønland, eller af selskaber el.lign., der har hjemsted i Grønland, finder stk. 1-6 ikke anvendelse.

Stk. 8. For skibe, der i medfør af § 24 på grundlag af en bareboatbefragtningsaftale er optaget i et udenlandsk skibsregister og midlertidigt fører et andet nationalitetsflag end det danske, finder stk. 1-6 ikke anvendelse.

Stk. 9. Skibe, der af Skibsbevaringsfonden er erklæret bevaringsværdige gennem udstedelse af bevaringsværdighedserklæring, fritages for betaling af årlige afgifter efter denne paragraf.

§ 15 b. Den registrerede ejer af skibet er forpligtet til at indbetale den skyldige afgift til Søfartsstyrelsen.

Stk. 2. Ejers skibet af partredere, hæfter partrederne solidarisk for afgiftens betaling. Ejers skibet af kommanditselskaber, interessentskaber, interessentskabslignende samejer m.v., hæfter de ansvarlige deltagere eller ejere solidarisk for afgiftens betaling.

Stk. 3. Er skibet registreret på baggrund af en bareboatbefragtningsaftale, påhviler afgiften den registrerede bareboatbefragter i registeret.

Stk. 4. Den årlige afgift forfalder til betaling hvert år den 1. marts og dækker perioden fra den 1. marts det pågældende år til den sidste dag i februar det efterfølgende år.

Stk. 5. Slettes et skib, der er betalt afgift for, fra registeret inden den 31. august, vil Søfartsstyrelsen efter forudgående ansøgning refundere halvdelen af den betalte afgift for det pågældende år. Ansøgning om refusion skal være Søfartsstyrelsen i hænde senest ved udgangen af det år, hvor skibet er slettet.

Stk. 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om betalingsmåden, frister for indbetaling, erindringsskrivelser, gebyrer og renter samt regler om, at Søfartsstyrelsen kan eftergive eller frafalde krav på betaling af den årlige afgift.«

10. I § 17 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Et skib, der er optaget i medfør af § 1, udslettes på ejerens skriftlige begæring, såfremt skibet ønskes optaget i et udenlandsk register og skibet administreres, kontrolleres og dirigeres effektivt fra Danmark, jf. dog § 20, stk. 3. Et skib, som er optaget i medfør af § 1, kan også udslettes på ejerens skriftlige begæring, såfremt skibet optages i registeret i et andet land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og drives derfra eller har anden reel tilknytning til det pågældende land, jf. dog § 20, stk. 3.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

11. I § 26, *stk. 2*, ændres »§ 5, stk. 2-6,« til: »§ 5, stk. 2-4,«.

12. I § 36, *stk. 3*, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

13. I § 37, *stk. 3*, ændres »§ 15, stk. 3« til: »§ 15, stk. 4«.

14. Efter § 39 indsættes:

»**§ 39 d.**

Stk. 3. Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om udformningen og indholdet af fuldmagter, der skal indsendes til skibsregisteret, herunder at fuldmagten skal indeholde oplysning om person- eller virksomhedsnummer for fuldmagts giver og fuldmagtshaver, og at papirfuldmagter skal være oprettet således, at de kan aflæses maskinelt, samt om en længste gyldighedsperiode for fuldmagter. Søfartsstyrelsen kan endvidere fastsætte regler om skibsregisterets adgang til på begæring at forlænge

fristen i stk. 2 og om, at skibsregisteret i forbindelse med registrering efter stk. 1 skal sende meddelelse til den, der ifølge registeret er berettiget til at disponere over den pågældende rettighed.«

15. I § 45, stk. 2, 2. pkt., udgår »anlægges ved Østre Landsret og«.

16. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 c. Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om digitale dokumenter, der anvendes i forbindelse med registrering i skibsregisteret, herunder at disse skal være i en bestemt struktureret form, og at der skal anvendes bestemte digitale systemer.

§ 46 d. Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om, at dokumenter, som anmeldes til registrering, og øvrige dokumenter, som sendes digitalt til eller fra skibsregisteret, skal være forsynet med digital signatur.

Stk. 2. Søfartsstyrelsen kan efter forhandling med ministeren for videnskab, teknologi og udvikling fastsætte nærmere regler om de tekniske krav til dokumenter og digitale signaturer, herunder krav om, at indehaveren skal underkaste sig særlige vilkår for beskyttelsen af signaturen m.v.«

17. Overskriften efter § 50 a affattes således:

»Søpanteret og andre rettigheder i skib«.

18. § 56 affattes således:

»§ 56. Bestemmelsen i § 47, stk. 1, om skibes tilbehør finder tilsvarende anvendelse på søpanteret i skib.«

19. I § 103, stk. 2, ændres »litra a, e, f og g,« til: »nr. 1 og 3,«.

20. Efter § 151 indsættes:

»§ 152. Ved tonnage forstås i denne lov skibets bruttotonnage beregnet i overensstemmelse med tonnagemålingsbestemmelserne i bilag 1 til den internationale skibsmålingskonvention af 1969.

Stk. 2. Ved SDR forstås i denne lov de af Den Internationale Valutafond anvendte særlige trækingsrettigheder (Special Drawing Rights). Omregning af SDR til dansk mønt foretages efter kursen på den dag, hvor der stilles sikkerhed for ansvaret eller, hvis sikkerhed ikke stilles, efter kursen på betalingsdagen. Såfremt der oprettes begrænsningsfond efter kapitel 9, 9 a, 10 eller 11, sker omregningen dog efter kursen på den dag, hvor begrænsningsfonden anses for oprettet efter § 234, stk. 3, medmindre der inden fondsoprettelsen er stillet sikkerhed for ansvaret.«

21. Efter § 152 indsættes:

»Kapitel 7 a
Om forsikring for søretlige krav

§ 153. Rederen for et skib, som fører dansk flag og har en bruttotonnage på 300 eller derover, skal have en forsikring, der dækker søretlige krav. Skibet må ikke gå i fart, medmindre det har et certifikat, som bekræfter, at der foreligger en sådan forsikring. Certifikatet skal opbevares om bord og på forlangende forevises myndighederne.

Stk. 2. Med forsikring sidestilles bankgaranti eller anden finansiel sikkerhed med tilsvarende dækningsbetingelser.

Stk. 3. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på et skib, der ikke fører dansk flag, og som anløber eller forlader dansk havn eller andet last- og lossested i Danmark eller på den danske kontinentalsokkel eller udfører opgaver på dansk søterritorium, hvis skibet har en bruttotonnage på 300 eller derover.

Stk. 4. Den forsikring, som er nævnt i stk. 1 og 2, skal give mulighed for at opnå en erstatning inden for de ansvarsgrænser, der fremgår af § 175.

Stk. 5. Søfartsstyrelsen kan fastsætte regler om det certifikat, som er nævnt i stk. 1, herunder om de oplysninger, som certifikatet skal indeholde.

§ 154. Hvis et skib ikke har det certifikat, som er nævnt i § 153, kan Søfartsstyrelsen eller andre myndigheder, som er bemyndiget hertil af økonomi- og erhvervsministeren, bortvise skibet fra danske havne.

Stk. 2. Et skib, der på grund af manglende certifikat er bortvist fra en havn i et land, der er medlem af EU, må ikke anløbe dansk havn, før skibet har et gyldigt certifikat.

§ 155. Dette kapitel finder ikke anvendelse på krigsskibe eller andre skibe, som ejes eller benyttes af en stat, og som anvendes i statsligt, ikkekommercielt øjemed.

Stk. 2. Dette kapitel berører ikke de krav, der er til forsikring, i kapitel 9 a og kapitel 10.

Stk. 3. Dette kapitel berører ikke de krav, der er til forsikring, i kapitel 11.

Stk. 4. Dette kapitel berører ikke retten til ansvarsbegrænsning efter kapitel 9.

Stk. 5. Dette kapitel berører ikke retten til ansvarsbegrænsning efter Grønlands Selvstyres lovgivning om offshoresikkerhed. «

22. §§ 164, 510, 511 og 512 ophæves.

23. § 175, stk. 6, ophæves.

Stk. 7 bliver herefter stk. 6.

24. I § 177, stk. 1, § 179, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2 og 3, § 195, stk. 1, 2. pkt., og stk. 5, § 203, stk. 5, og § 231, stk. 2, udgår »i København«.

25. I § 181, stk. 2, ændres »flytbare havanlæg gælder særlige ansvarsgrænser, jf. loven om visse havanlæg, medens boreskibene eller havanlæggene« til: »mobile offshoreanlæg gælder særlige ansvarsgrænser, jf. offshoresikkerhedsloven, mens boreskibene eller offshoreanlæggene«.

26. I § 182, stk. 1, 1. pkt., udgår », jf. § 170, stk. 1«.

27. Kapitel 9 a affattes således:

»Kapitel 9 a

Om ansvar for skade forvoldt af bunkerolie

§ 183. Et skibs ejer er uden hensyn til skyld ansvarlig for enhver forureningsskade. Forvoldes forureningsskade ved en række af hændelser, der har samme oprindelse, påhviler ansvaret den, som på tidspunktet for den første af disse hændelser var ejer af skibet.

Stk. 2. Ved forureningsskade forstås i dette kapitel tab eller skade uden for skibet, som skyldes forurening forårsaget af bunkerolie, der udtømmes eller udflyder fra skibet, dog således at erstatning for forringelse af miljøet ud over tabt fortjeneste ved en sådan forringelse begrænses til udgifterne ved rimelige forholdsregler for genopretning, der allerede er taget, eller som skal tages. Ved forureningsskade forstås endvidere udgifter, skade eller tab, som følger af rimelige forholdsregler truffet for at afværge eller begrænse forureningsskade, efter at hændelser, som forårsager forureningsskade eller medfører alvorlig og umiddelbar fare for forureningsskade, er indtruffet.

Stk. 3. Ved bunkerolie forstås i dette kapitel enhver mineralsk olie med karbonhydrider, herunder smørelie, der anvendes eller skal anvendes til skibets drift eller fremdrift, dog ikke sådan bunkerolie, som er omfattet af reglerne i kapitel 10.

Stk. 4. Ved ejer forstås i dette kapitel skibets ejer, herunder den registrerede ejer, reder, bareboat-befragter, disponent eller andre, der i ejerens sted varetager skibets drift.

Stk. 5. Ved registreret ejer forstås i dette kapitel for registrerede skibe den, der er registreret som ejer, eller, hvis skibet ikke er registreret, den, som er ejer af skibet. Ejes et skib af en stat, men benyttes af et selskab, der i denne stat er registreret som skibets bruger, anses selskabet som skibets ejer.

Stk. 6. Hvor mere end én person er ansvarlig efter reglerne i denne bestemmelse, er disse personer solidarisk ansvarlige.

Stk. 7. Ved bunkerkonventionen forstås den internationale konvention om civilretligt ansvar for forureningsskader forårsaget af bunkerolie 2001.

§ 184. Ejeren er ikke ansvarlig, såfremt vedkommende godtgør, at skaden

- 1) er en følge af krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter,
- 2) i det hele skyldes en handling foretaget af tredjemand med forsæt til at volde skade eller
- 3) i det hele skyldes fejl eller forsømmelse af en offentlig myndighed med hensyn til at vedligeholde fyr eller andre hjælpemidler for navigeringen.

Stk. 2. Ejeren ansvar kan nedsættes eller helt bortfalde, såfremt denne godtgør, at skadelidte forsætligt eller uagtsomt har medvirket til skaden.

§ 185. Krav mod ejeren om erstatning for forureningsskade kan alene rejses efter reglerne i dette kapitel. Dette kapitel berører ikke retten til ansvarsbegrænsning efter kapitel 9.

Stk. 2. Krav om erstatning for forureningsskade kan ikke gøres gældende mod

- 1) besætningsmedlemmer, ejerens agenter eller andre, der er ansat i ejerens tjeneste,
- 2) lodsens eller andre, der udfører tjenester for skibet,
- 3) enhver person, der udfører bjærgning med ejers, reders eller skibsførers samtykke eller efter den kompetente offentlige myndigheds instrukser,
- 4) enhver person, der træffer rimelige forholdsregler for at afværge eller begrænse forureningsskade, eller
- 5) ansatte eller andre, for hvem de i nr. 2-4 nævnte personer svarer, medmindre vedkommende har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt.

Stk. 3. Regresansvar for forureningsskade kan ikke gøres gældende mod personer, som er nævnt i stk. 2, nr. 1-5, medmindre vedkommende har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget. Om regres i øvrigt gælder de almindelige retsregler.

§ 186. Den registrerede ejer af et dansk skib med en bruttotonnage på 1.000 eller derover skal have en godkendt forsikring eller anden garanti til dækning af ansvar som nævnt i § 183 og inden for den ansvarsgrænse, der er anført i § 175. Der skal udstedes certifikat, som bekræfter, at der foreligger en sådan forsikring eller garanti. Uden gyldigt certifikat må skibet ikke benyttes.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på skibe, der ikke er hjemmehørende her i riget, og som anløber eller forlader dansk havn eller andet laste- eller lossested i Danmark eller på den danske kontinentalsoakkel eller ønsker at udføre opgaver på dansk søterritorium, hvis disse skibe har en bruttotonnage på 1.000 eller derover. Skibe, der er registreret i en stat, som har tilsluttet sig bunkerkonventionen, skal have det i konventionen fastsatte certifikat, som viser, at der foreligger forsikring eller anden garanti.

Stk. 3. Med de undtagelser, der følger af § 190 b, finder bestemmelserne i stk. 1 og 2 også anvendelse på skibe, som ejes af den danske stat eller af en anden stat, idet disse skibe i stedet for at være udstyret med den ovennævnte forsikring eller garanti kan være udstyret med et certifikat udstedt af vedkommende myndighed, som bekræfter, at skibet er statsejet, og at dets ansvar er dækket inden for de i § 175 anførte begrænsningsbeløb.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter i overensstemmelse med bunkerkonventionen de nærmere regler om forsikring og garanti, herunder om, hvilke krav forsikringen eller garantien skal opfylde, for at den kan godkendes, samt om certifikatet, dets form, indhold, udstedelse og gyldighed. Økonomi- og erhvervsministeren kan overlade udstedelsen af certifikater til andre, herunder private.

Stk. 5. Økonomi- og erhvervsministeren kan udstede certifikat til et skib, som er ejerregistreret i Danmark, men som er bareboatregistreret i et fremmed lands register.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om brug af elektroniske registre i forbindelse med de i denne bestemmelse omhandlede certifikater.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyr for udstedelse af certifikat.

§ 187. Såfremt et skib ikke har den i § 186 påbudte forsikring eller garanti eller det påbudte certifikat, kan Søfartsstyrelsen eller andre myndigheder, som af økonomi- og erhvervsministeren er bemyndiget hertil, nægte skibet adgang til eller forbyde det at forlade dansk havn eller andet laste- og lossested i Danmark eller på den danske kontinentalsokkele eller udføre opgaver på dansk søterritorium samt foretage, hvad der skønnes nødvendigt for at forhindre forureningsskade.

§ 188. Krav om erstatning for forureningsskade kan rettes direkte mod forsikringsgiveren, herunder mod den, som har stillet garanti for den registrerede ejers erstatningsansvar. Forsikringsgiveren kan påberåbe sig bestemmelserne om ansvarsbegrænsning efter § 175, selv om ejeren ikke har ret til ansvarsbegrænsning. Forsikringsgiveren kan endvidere påberåbe sig de bestemmelser om ansvarsfritagelse, som ejeren selv kunne have gjort gældende. Derimod kan forsikringsgiveren ikke over for fordringshaveren påberåbe sig indsigelser, som forsikringsgiveren ville kunne påberåbe sig over for den registrerede ejer med undtagelse af indsigelsen om, at skaden er forårsaget forsætligt af den registrerede ejer selv.

§ 189. Sag mod skibets ejer eller forsikringsgiveren om ansvar for forureningsskade kan anlægges for dansk domstol, såfremt forureningsskade er opstået på dansk territorium eller i den danske eksklusive økonomiske zone eller forholdsregler er truffet med henblik på at afværge eller begrænse forureningsskade på sådant område, uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er truffet.

Stk. 2. Når dansk domstol er kompetent i henhold til stk. 1, omfatter kompetencen tillige sagsanlæg vedrørende forureningsskade, der skyldes samme hændelse eller en række af hændelser, der har samme oprindelse, og som er indtruffet i en fremmed stat, der har tilsluttet sig bunkerkonventionen, eller i dennes eksklusive økonomiske zone eller andet område fastlagt i overensstemmelse med folkeretten, eller som skyldes forholdsregler, der er taget for at afværge eller begrænse skade på en sådan stats territorium, uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er truffet.

Stk. 3. I øvrigt kan sag om forureningsskade efter reglerne i dette kapitel ikke anlægges her i landet.

Stk. 4. Når dansk domstol er kompetent efter stk. 1, skal sagen anlægges ved Sø- og Handelsretten.

§ 190. Retskraftig og eksigibel dom mod skibets ejer eller den registrerede ejers forsikringsgiver, som er afsagt i en stat, som har tilsluttet sig bunkerkonventionen, har bindende virkning og kan

fuldbyrdes her i riget, når dommen er afsagt af en domstol, der er kompetent i henhold til bunkerkonventionens artikel 9.

§ 190 a. Bestemmelserne i §§ 183-185 og 188-190 om ansvar for forureningsskade finder anvendelse på forureningsskade, som er opstået her i riget eller i den danske eksklusive økonomiske zone eller i en anden stat, som har tilsluttet sig bunkerkonventionen, eller i dennes eksklusive økonomiske zone eller andet tilsvarende område fastlagt i overensstemmelse med folkeretten, samt på forholdsregler, der tages med henblik på at afværge eller begrænse sådan forureningsskade, uden hensyn til, hvor de nævnte forholdsregler er truffet.

§ 190 b. For krigsskibe eller andre skibe, som ejes eller benyttes af en stat, og som på det tidspunkt, da olien udtømmes eller udflyder fra skibet, udelukkende anvendes i statsligt, ikkekommercielt øjemed, finder dette kapitel ikke anvendelse. Dog finder §§ 175 og 183-185 anvendelse i tilfælde, hvor der her i riget eller i dansk eksklusiv økonomisk zone er opstået forureningsskade.

§ 190 c. Bestemmelserne i dette kapitel finder ikke anvendelse, såfremt dette ville stride mod Danmarks konventionsmæssige forpligtelser over for stater, som ikke har tilsluttet sig bunkerkonventionen.«

28. I § 191, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Forvoldes forureningsskade ved en række af hændelser, der har samme oprindelse, påhviler ansvaret den, som på tidspunktet for den første af disse hændelser var ejer af skibet.«

29. I § 191, stk. 2, indsættes efter »Ved forureningsskade forstås«: »i dette kapitel«.

30. I § 191, stk. 5, ændres »til skibsregisteret er anmeldt som ejer« til: »er registreret som ejer eller, hvis skibet ikke er registreret, den, som er ejer af skibet«.

31. § 191, stk. 6, ophæves.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 6-8.

32. § 192, stk. 1, affattes således:

»Ejeren er ikke ansvarlig, såfremt vedkommende godtgør, at skaden

- 1) er en følge af krigshandlinger, krigslignende handlinger, borgerkrig, oprør eller en naturbegivenhed af en usædvanlig, uundgåelig og uafværgelig karakter,
- 2) i det hele skyldes en handling foretaget af tredjemand med forsæt til at volde skade eller
- 3) i det hele skyldes fejl eller forsømmelse af en offentlig myndighed med hensyn til at vedligeholde fyr eller andre hjælpemidler for navigeringen.«

33. § 193, stk. 2 og 3, affattes således:

»Stk. 2. Krav om erstatning for forureningsskade kan ikke gøres gældende mod

- 1) besætningsmedlemmer, ejerens agenter eller personer, der er ansat i ejerens tjeneste,
- 2) lodsens eller andre personer, der udfører tjenester for skibet,
- 3) skibets reder eller disponent, hvor denne ikke er ejer af skibet, enhver befragter, aflaster, afsender, ejer eller modtager af lasten,
- 4) enhver person, der udfører bjærgning med ejers, reders eller skibsførers samtykke eller efter den kompetente offentlige myndigheds instrukser,
- 5) enhver person, der træffer rimelige forholdsregler for at afværge eller begrænse forureningsskade,

6) ansatte eller andre, for hvem de i nr. 2-5 nævnte personer svarer, medmindre vedkommende har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt.

Stk. 3. Regresansvar for forureningsskade kan ikke gøres gældende mod nogen, som er nævnt i stk. 2, nr. 1, 2, 4, 5 eller 6, medmindre vedkommende har forvoldt skaden forsætligt eller groft uagtsomt og med forståelse af, at sådan skade sandsynligvis ville blive forårsaget. Om regres i øvrigt gælder almindelige retsregler.«

34. I § 194, stk. 1, 1. pkt., ændres »drægtighed« til: »tonnage«, og i 3. pkt. indsættes efter SDR: », jf. dog stk. 3«.

35. § 194, stk. 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 4.

36. I § 195, stk. 1, udgår », i Danmark ved Sø- og Handelsretten i København og ellers«, og som 2. pkt., indsættes:

»I Danmark skal dette ske ved Sø- og Handelsretten i København.«

37. I § 196, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »arrest«: » for sådanne krav«, og efter »ejeren« udgår: », for sådanne krav«.

38. I § 197, stk. 2, ændres »losseplads« til: »lossested«.

39. I § 198, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Økonomi- og erhvervsministeren kan overlade udstedelsen af certifikater til andre, herunder private.«

40. I § 198 indsættes som *stk. 2 - 4*:

»*Stk. 2.* Økonomi- og erhvervsministeren kan udstede certifikat til et skib, som er ejerregistreret i Danmark, men som er bareboatregistreret i et fremmed lands register.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om brug af elektroniske registre i forbindelse med de i denne bestemmelse omhandlede certifikater.

Stk. 4. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyr for udstedelse af certifikat«

41. I § 199 ændres »er udstyret med« til: »har«, »skibstilsynet« ændres til: »Søfartsstyrelsen«, og »losseplads« ændres til »lossested«.

42. § 200, stk. 1, 5. pkt., ophæves.

43. I § 201, stk. 1, udgår »og bekendtgøres ved økonomi- og erhvervsministerens foranstaltning i dens engelske og franske originaltekst og i dansk oversættelse«.

44. I § 202, stk. 1, 1. pkt., udgår »samt stille sikkerhed for disse bidrag efter regler, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren«.

45. I § 202, stk. 4, 1. pkt., udgår »i overensstemmelse med forskrifter, der fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren«, og efter 1. pkt. indsættes:

»Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om oplysnings- og bidragspligt.«

46. § 202, stk. 5, ophæves.

47. I § 203, stk. 1, ændres »dennes forsikringsgiver« til: »forsikringsgiveren«, »kun« udgår, og »eksklusive økonomiske zoner« ændres til: »den danske eksklusive økonomiske zone«.

48. I § 203 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. I øvrigt kan sag om forureningsskade efter reglerne i dette kapitel ikke anlægges her i landet.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

49. § 204 affattes således:

»§ 204. Sag om erstatning efter 1992-fondskonventionen kan anlægges ved dansk domstol i de i § 203, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde, dog kun dersom sag i anledning af samme forureningsskade mod skibets ejer eller forsikringsgiveren ikke er rejst i en anden stat, der er tilsluttet 1992-fondskonventionen. Sag om erstatning efter 2003-fondsprotokollen kan anlægges ved dansk domstol i de i § 203, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde, dog kun dersom sag i anledning af samme forureningsskade mod skibets ejer eller forsikringsgiveren ikke er rejst i en anden stat, der er tilsluttet 2003-fondsprotokollen.

Stk. 2. Når en sag om erstatning er anlagt mod 1992-fonden ved en domstol i en stat, som er tilsluttet 1992-fondskonventionen, men ikke 2003-fondsprotokollen, kan sag om erstatning efter 2003-fondsprotokollen vedrørende samme hændelse uanset stk. 1 anlægges her i landet i de i § 203, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde.

Stk. 3. I øvrigt kan sag om forureningsskade efter reglerne i dette kapitel ikke anlægges her i landet.

Stk. 4. Sag mod 1992-fonden og den supplerende fond skal her i landet anlægges ved Sø- og Handelsretten.

Stk. 5. 1992-fonden og den supplerende fond kan indtræde eller inddrages som part i enhver sag mod skibets ejer eller dennes forsikringsgiver om erstatning efter dette kapitel.

Stk. 6. Når sag er rejst mod skibets ejer eller dennes forsikringsgiver, kan hver af parterne underrette 1992-fonden og den supplerende fond om sagen. Dommen får da bindende virkning for den pågældende fond, således at fonden ikke kan bestride sagens afgørelse i realiteten, når dommen er retskraftig og eksigibel, og hvis underretningen har fundet sted i så god tid, at fonden effektivt har kunnet varetage sine interesser.«

50. I § 206 indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse, i det omfang særlige bestemmelser i denne lov om ansvar for forureningsskader som omhandlet i § 191, stk. 2, regulerer tilfældet.«

51. I § 207, 2. pkt., ændres »eksklusive økonomiske zoner« til: »den danske eksklusive økonomiske zone«.

52. Efter kapitel 11 indsættes:

»Kapitel 11 a

Om forsikring af skibe optaget i et dansk bareboatregister

§ 229 a. For skibe, der er optaget i bareboatregisteret i medfør af § 22, stk. 1, gælder nærværende lovs regler om forsikringspligt og certifikater, herunder bestemmelser om erstatningsansvar for skader forvoldt af sådanne skibe.

Stk. 2. Bareboatbefragteren påser og indestår for, at pligten til at have en godkendt forsikring eller anden garanti til dækning af ansvar i medfør af denne lov overholdes. Bareboatbefragteren er ansvarlig for følgerne af, at dette ikke er opfyldt.

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler om forsikringspligt og certifikater i medfør af denne lovs bestemmelser om erstatningsansvar for skader forvoldt af sådanne skibe, herunder konsekvenserne af en manglende forsikring.«

53. § 231, *stk. 1*, affattes således:

»§ Reglerne i dette kapitel gælder begrænsningsfonde oprettet efter §§ 177, 195 og 217«.

54. I § 232, *stk. 1*, udgår »eller § 183«, »henholdsvis« og » og § 184«.

55. I § 234, *stk. 2*, udgår »eller § 183«.

56. I § 235, *stk. 1*, og § 244, *stk. 1*, udgår », 183«.

57. I § 280, *stk. 1, 2. pkt.*, og § 422, *stk. 5*, ændres »§ 505« til: »§ 152, *stk. 2*«.

58. I § 311, *stk. 3*, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 6«.

59. I § 348, *stk. 1*, ændres »eller« til: »og«.

60. § 451, *stk. 4*, affattes således:

»*Stk. 4.* Bestemmelserne i *stk. 1* og *2* om bjærgelønnens fordeling kan ved forudgående aftale fraviges til ugunst for skibsfører eller mandskab, når aftalen er indgået i forbindelse med forhyringen og gælder udførelsen af et bestemt bjærgningsforetagende. Bestemmelserne i *stk. 1* og *2* kan ligeledes fraviges ved forudgående aftale, når de pågældende er forhyret med et fartøj, der er særligt udrustet til eller bliver udrustet til bjærgningsvirksomhed eller på anden måde er egnet til bjærgning og dette indgår eller kan indgå som en del af skibets normale drift.«

61. I § 461, *1. pkt.*, indsættes efter »York-Antwerpen-reglerne af 1974,»: »som ændret i 1990,».

62. § 462, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Havariberegning udføres her i riget af dertil beskikkede dispachører, eller af en person der i overensstemmelse med lov om dispachører har ret til at udøve et sådant erhverv i Danmark. Tvistigheder om en dispaches rigtighed kan afgøres af domstolene.«

63. I § 474, *stk. 2, nr. 3*, og § 480, *stk. 3*, ændres »Søfartsstyrelsen« til: »Søfartsstyrelsen eller Den Maritime Havarikommission«.

64. I § 477, *stk. 3*, og § 479, *stk. 2*, ændres »Søfartsstyrelsen« til: »Søfartsstyrelsen, Den Maritime Havarikommission«.

65. I § 477, *stk. 3*, ændres »politimesteren« til: »politidirektøren«.

66. I § 502, *stk. 1, 1. pkt.*, ændres »§§ 191, 206, *stk. 2*, eller 207« til: »§§ 183, 190 b og 191, § 206, *stk. 2*, eller § 207«, og *2. pkt.* affattes således:

»Forældelsesfristen vedrørende krav mod 1992-fonden eller den supplerende fond afbrydes foruden ved retsskridt i medfør af § 204, *stk. 6*.«

67. § 502, *stk. 2*, affattes således:

»Stk. 2. Dog kan krav ikke i noget tilfælde rejses, når der er forløbet 6 år fra den dag, på hvilken den hændelse opstod, som forårsagede den nævnte begivenhed. Forvoldes skaden eller udgifterne ved en række hændelser, der har samme oprindelse, regnes 6-års-fristen fra den første af disse hændelser.«

68. *Kapitel 20* affattes således:

»Kapitel 20

Kommunikation

§ 505 a. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra andre myndigheder end Skibsregisteret om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 505 b. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at myndighederne kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af den pågældende myndighed som afsender.«

69. I § 507 ændres »hæfte« til : »fængsel indtil 4 måneder«.

70. § 514, *stk. 1*, affattes således:

»Overtrædelse af § 10, stk. 1, § 12, stk. 1, § 13, § 14, § 16, stk. 1, § 19, § 25, stk. 1 og 2, § 153, stk. 1, 3 eller 4, § 186, stk. 1-3, eller § 197 straffes med bøde. En bareboatbefragter, som i strid med § 229 a, stk. 2, undlader at påse, at pligten til at have en godkendt forsikring eller anden garanti er opfyldt, straffes med bøde.«

71. I § 514 *b, stk. 1*, indsættes efter »§ 202«: »og § 223« og efter »§ 202, stk. 4,«: »§ 223, stk. 4,«.

72. § 515 affattes således:

»§ 515. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i kriminalloven.«

73. Efter § 515 a indsættes i *kapitel 22*:

»§ 515 b. Søfartsstyrelsen kan i henhold til § 20 a i lov om sikkerhed til søs føre tilsyn med overholdelsen af §§ 153, 186, 197, 198 og 471 i denne lov og de regler, der udstedes i medfør af heraf.«

74. I § 519, *stk. 1*, ændres »nugældende« til: »hidtil gældende«.

§ 2

Anordningen træder i kraft den 1. januar 2015.